

דברי משיח היתשמייה

שיחות אור לי"ט אדר ב"יחידות כללית"

מכבוד קדושת

אדמו"ר מלך המשיח מנחם מענדל שליט"א
שניאורסאהן
מליובאוויטש

בלתי מוגה

הוספה: תוכן מהתועדויות תשכ"ה ויומן תשמ"ז בפרסום ראשון

יוצא לאור על ידי

„המכון להפצת תורתו של משיח“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים וחמש לבריאה

ה' תהא שנת פדות המשיח

שבעים וחמש שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

פתח דבר

לקראת ש"פ ויקהל – הננו מוציאים לאור "הנחה" משיחות אור לייט אדר ב"יחידות כללית" בשנת תשמ"ה ("זיהי בארבעים שנה") – תדפיס מיוחד מתוך "דברי משיח – ה'תשמ"ה" חלק שלישי.

בתור הוספה, בא בסוף הקונטרס יומן א' התמימים מתקופה זו בשנת תשמ"ז¹ – בפרסום ראשון. כמו"כ בא תוכן קצר מהתוועדויות חודש אדר שני תשכ"ה ("זיהי בשישים שנה") מרשימת הרה"ח ר' מאיר הארליג ע"ה – בפרסום ראשון².

*

אודות המעלות שבסדרה זו, ואופן עריכת השיחות³ – ראה בארוכה ב"פתח דבר" ל"דברי משיח" ה'תשנ"ב חלק ראשון.

*

מבין שלל השיחות שנאמרו ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במשך השנים תשי"–תשנ"ב (ולפני כן), ת"ל זכינו שרובן ככולן נשמרו על הכתב או בהקלטה. אולם, עדיין ישנו ריבוי שיחות שטרם ראו אור מעולם, ובוה בקשתנו שטוחה כלפי ציבור אנ"ש והתמימים: אנא, מי שבידיו הנחות ורשימות משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, וכן ר"ד בעת חלוקת השטרות לצדקה או "יחידות" וכיו"ב, ויומנים מ"בית חיינו" (ובמיוחד מהשנים תשל"ח–ט ותשמ"ה–י), שיואיל לשלחן למערכת ע"מ שנוכל לזכות בהן את הרבים.

ויהי רצון שע"י הדפסת ולימוד "דברי משיח", נזכה תיכף ומיד ממש לגאולה האמיתית והשלימה, בהתגלותו המלאה והמושלמת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. ויחזק השי"ת בריאותו ויתן לו אריכות ימים ושנים טובות ונעימות וחיים נצחיים, ויראה הרבה נחת משלוחיו, תלמידיו, חסידיו ומכלל ישראל, וינהיג את כולנו מתוך בריאות, הרחבה ונחת, ובקרוב ממש יוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה, ונלמד תורתו של משיח מפיו של משיח צדקנו, שילמד תורה את כל העולם כולו, ומלך ביפיו תחזינה עינינו בהתגלות מלכותו לעין כל, תיכף ומי"ד ממש"ש ממש, והיתה לה' המלוכה, אמן כן יהי רצון.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד !

"המכון להפצת תורתו של משיח"

ימות המשיח,

כ"א אדר ה'תשפ"ה (ה' תהא שנת פדות המשיח),
שבעים וחמש שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א,
ברוקלין, נ.י.

- 1) היומן בא כן כלשונו, בלי שילוב יומנים אחרים מתקופה זו, וכולל כו"כ פרטים שלא נתפרסמו עד עתה.
- 2) יומנו המלא מתקופה זו התפרסם לאחרונה, אך בהשמטת תוכן ההתוועדויות. וכשהשלמה להנ"ל באו כאן קטעים אלו מתוך היומן. והגם שקיימות הנחות מהתוועדויות אלו, אין בית המדרש ללא חידוש ובראי ימצא המעיין ענין בוה.
- 3) השיחות נערכו מחדש ע"פ סרט ההקלטה, בתוספת פרטים ותיקונים לעומת ההנחות שבשיחות קודש והתוועדויות.

Published and Copyrighted by

MACHON LEHAFOTZAS TORASO SHEL MOSHIACH

770 Eastern Parkway, Brooklyn, N. Y. 11213

Tel. (718) 560-3770 • Email: torasmoshiach@gmail.com • www.torasmoshiach.com

נדפס בסיוע ולזכות הת' משה נחמן הלוי ש"י קרולפסקי

שיזכה להפיץ את בשורת הגאולה והנואל מתוך בריאות נכונה ועשירות מופלגה בטוב הנראה והנגלה לחנ"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

בס"ד. אור ליום שלישי פ' ויק"פ, י"ט אדר ה'תשמ"ה*

– ב"יחידות כללית" לאורחים שיחיו –

הנחה בלתי מוגה

א. הרי נמצאים בזמן (בימים) שבין פורים לפסח.

ובפרט שחלק גדול מהנאספים נסעו לכאן ממקומות אחרים בקשר להתוועדות ולשהי' יחדיו בימי הפורים, וגם הנסיעה מכאן היא כדי להיות עם בני הבית, כל אחד בדירתו ובביתו ועם משפחתו, בימי הפסח.

וזה מדגיש עוד יותר את השייכות בין פורים לפסח,

ועד ש"המעשה הוא העיקר"¹, בכל ענין נוגע ויש הוראה מה צריכים לעשות בפועל: כנפסק בשולחן ערוך², ההכנות לפסח (ולכל הימים טובים החשובים) צריכות להתחיל שלושים יום קודם לכן, ובמילא זה מתחיל מיד בימי הפורים – שאז מתחילים להתכונן לפסח.

והרי מובן שנוסף לזה שיש קשר ביניהם במגוון ענינים ("אין פאָרשידענע זאַכן"), לכל לראש יש קשר ביניהם ע"פ פתגם הבעש"ט³ שצריכים להפיק מזה את מה שאפשר ללמוד להיטיב יותר את עבודת ה', שזהו בכלל מהענינים הכי חשובים, ובמיוחד ע"פ דברי הגמרא⁴ שבריאית האדם היא עבור כבודו של הקב"ה ("לא בראו אלא לכבודו"⁵), ובפרט בנוגע ליהודי, "אני נבראתי לשמש את קוניי"⁶ – כדי שיוכל לעבוד את הקב"ה,

ובזה גופא, הנה כמו בכל ענינים טובים שצריכים להתעלות בהם⁷ – הרי דבר ודאי הוא שצריכים להתעלות בענין שהוא העיקר בבריאתו של יהודי, ובמילא מובן שמזמן לזמן צריכים לאגור כחות טריים, שזה קשור עם רעיונות טריים, רעיונות הלקוחים מהוראות התורה.

ב. וכאן יש את ההוראה מפורים:

ואילך. ובכ"מ.

(4) ראה שבת עז, ב.

(5) אבות פ"ו מי"א.

(6) משנה וברייתא סוף קידושין.

(7) ראה ברכות כח, א. וש"נ. ובכ"מ – נסמנו באגרות-קודש אדמו"ר מלך המשיח שליט"א חכ"ט ע' רעט הערה ד"ה להעלות בקודש.

(* תוכן מסי"ג-יד הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (בשילוב שיחת ש"פ ויק"פ שנה זו), ונדפס בלקו"ש (חל"ד) שופטים תשמ"ז.

(1) אבות פ"א מי"ז.

(2) שו"ע אדה"ז או"ח סתכ"ט ס"א. וראה פסחים ו, סע"א. וש"נ.

(3) כש"ט (הוצאת קה"ת) הוספות סקכ"ז (קא, ב)

אע"פ שקיומו של יהודי הוא בתור מיעוט, "אתם המעט מכל העמים"⁸, היינו שבכמות הם הכי קטן מבין העמים, ובנוסף לזה הם אף "מפוזר ומפורד בין העמים"⁹, שאינם נמצאים כולם יחדיו, אלא מפוזרים בין כל העמים, ובין עמים רבים,

שזה גופא מודגש עי"ז שהיו טרחות גדולות כדי שיוכלו להתאסף יחדיו במקום אחד, שזה הי' קשור עם טרחות ועם כסף ועם מגוון קשיים, שזה מדגיש עוד יותר את הפיזור והפירוד בין העמים –

הנה לא זו בלבד שאין זה מחליש ח"ו את האחדות ואת הייחודיות דבני ישראל, אלא אדרבה – אפילו המן עצמו, לפני שאמר שהם "מפוזר ומפורד בין העמים", ולכן תבע שיהי' "יכרע" רח"ל ו"ישתחוה"¹⁰, שישתחוו להמן ולתלמידיו – הי' מוכרח להודות, שמבלי הבט על כך, וכהקדמה לזה, וזהו בכלל העיקר אצל בני ישראל – לכל לראש הם "עם אחד"⁹, ורק אח"כ רואים עליהם את הפיזור והפירוד, שזה מביא להבדלה.

וכפי שרואים, שאע"פ שלמרות כל ההשתדלות להיות "עם אחד" (וכן הוא באמת) מוכרחים בכל מדינה שיהי' בהתאם למגוון מנהגי המדינה, שמדינה אחת אינה שוה לשני',

ועד כפי שזהו בהלכה, שבנוגע לפרנסה ומסחר זה קשור עם ההנהגה במדינה, "דינא דמלכותא דינא"¹¹, ומנהגי הסוחרים, ועד"ז בשאר עניני המנהגים, כפי שפוסק הרמב"ם בריבוי מקומות¹² שיש ענינים רבים של מסחר וכיו"ב שבהם צריכים להתחשב ע"פ תורה במנהג מדינה זו שבה גרים ונמצאים, ועד שאפילו אם לא מסכמים זאת בפירוש, זה מובן מעצמו שמסתמא ינהגו כן –

ביחד עם זה, תמיד ניכר – ועד אפילו לעמי המדינות, אפילו אלו שאינם אוהבים את בני ישראל, ואפילו הספורים שביניהם (האישייות הבודדות) (די איינצלנע פערזענלעכקייטן)¹³ שהם בדוגמת המן – שזהו "עם אחד".

ג. אם כן הוא שמכיר זאת אפילו אינו-יהודי, ואפילו מישהו שאינו "ידיד טוב" – הרי דבר ודאי הוא שאצל כל אחד מישראל אין זה דבר שצריכים לספר לו אודותיו, ולא דבר שכאשר מספרים לו על זה הוא דבר שטחי, אלא זהו ענין פנימי אצלו, וזהו נשמתו, וזה חודר בכל הנהגתו, הן במחשבתו והן בדיבורו והן בעשייתו – שהוא "עם אחד".

ומה שנותן לו את הכח להיות "עם אחד" הוא זה שהוא קשור ומתנהג ע"פ "תורה אחת"¹³, תורה אחת ויחידה, ש"בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו"¹⁴; זה קשור

12) הל' מכירה פ"ז ה"ו. פט"ו ה"ה. פי"ז ה"ו. פי"ח הי"ב. פכ"ו ה"ז. פכ"ז הי"א. פכ"ח הט"ו.
13) ל' הכתוב – בא יב, מט. ראה תניא רפמ"ד. ספמ"ו. ועוד.
14) נוסח ברכת התורה (ברכות יא, ב).

8) ואתחנן ז, ז.
9) אסתר ג, ת.
10) ראה שם, ב.
11) גיטין י, ב. וש"נ.

לכך של"עם אחד" ניתנה "תורה אחת" מיוחדת, ושזה ניתן מ"הוי" אחד¹⁵, מהקב"ה שגם הוא אחד ויחיד.

וזהו הלימוד מפורים, שמבלי הבט על היותם "מפוזר ומפורד", צריכים לזכור שהעיקר הוא היותם "עם אחד", ובמילא לכל לראש זה מביא מיד לענין דאהבת ישראל, ועד באופן שמאהבת ישראל – נעשית אחדות ישראל, דבר אחד ויחיד, ועד כדי כך שמהמצוות העיקריות של פורים הוא "משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים"¹⁶, שזה מאחד עוד יותר את "איש" ו"רעהו", ומאחד אפילו את מי שביכלתו לתת מתנות עם מי שרח"ל הוא אביון (לפי שעה – כי סוף כל סוף נותן הקב"ה גם לו עשירות).

ד. וזה נותן את האפשרות שיתכוננו לפסח, שפסח הוא שבוע שלם ברציפות (אפילו בארץ ישראל, ועאכו"כ בחו"ל, ששם יש בכלל שמונה ימים), שכאשר יש שבועה ימים ברציפות – זה נותן לימוד משבעת ימי הפסח, שילמדו על כל יום ראשון של השנה כולה, וכל יום שני של השנה כולה, כי כאשר יש שבועה ימים ברציפות – יש בהם את כל יום מימי השבוע.

והכח מפסח גם נותן אח"כ שיוכלו להתנהג באופן כזה כפי שפסח דורש במשך כל השנה כולה, בכל יום מהשנה כולה.

והנה, הענין המיוחד שפסח דורש הוא מה שנאמר שזה נקרא "זמן חירותנו"¹⁷.

וזה נאמר לאו דוקא כשיהודי הי' בזמן שבית המקדש הי' קיים, או עכ"פ כשנמצא בארץ הקודש, אלא זה נאמר אפילו כשנמצאים בחו"ל, ואפילו בזמן הגלות, שגם אז פסח מודיע ומכריז – ואומרים זאת בתפילות ובקידוש ובברכת המזון – שיהודי צריך לדעת שהיכן שלא ימצא וכיצד שלא ימצא, הוא נמצא בזמן ובמצב שהוא בחירות מכל מיני השיעבודים.

וכמדובר פעמים רבות פירוש המהר"ל¹⁸, שמאז שהי' הפסח ויציאת מצרים בפעם הראשונה, מאז ואילך נשאר בני ישראל בני חורין, ולא יכולה להיות עליהם עבדות למישהו אחר.

וכפי שהלשון בהלכה הוא¹⁹ "שטרי קודם": מכיון שנעשו קשורים עם הקב"ה, הנה השטר שלו הוא לפני כל שאר השטרות, אפילו שטר הגלות, שזה קשור לכאורה עם הקב"ה, כפי שאמר נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר²⁰ שלא ברצוננו הלכנו לגלות, זהו רק מפני שהקב"ה רצה כך, ואמר וציוה לעשות כן, ומזה גופא מובן שאפילו גלות אינה גלות אמיתית ושעבוד אמיתי,

(15) ואתחנן ו, ד.
 (16) אסתר ט, כב.
 (17) נוסח תפלת העמידה וקידוש לפסח.
 (18) גבורות ה' פס"א.
 (19) ראה תו"כ ופרש"י בהר כה, נה. ועוד.
 (20) שיחת ג' תמוז תרפ"ז (סה"ש תרפ"ז ע' 169).
 סה"מ תרפ"ז ע' קצו. קונטרסים ח"א קעה, ב. לקר"ד ח"ד תרצב, א).

ומכיון שיש הרגשה זו בכל רגע, הנה זה שנמצאים בגלות אין פירושו ח"ו שיש עם או אדם שיכול להיות בעה"ב על יהודי; זהו דבר בלתי אפשרי, כי "בנים אתם להוי" אלקיכם"²¹, כל אחד מישראל, "מנער ועד זקן טף ונשים" (כפי שנקראים במגילה²²), הם בניו של הקב"ה.

ויתירה מזה – הם נקראים "בני בכור"²³, זהו כמו הבן הבכור אצל הורים,

וכפי שמדגיש הבעש"ט²⁴, שהאהבה והקשר של הקב"ה לכל אחד מישראל, באיזה מצב שלא יהי' ביהדות או בענינים אחרים, הוא כמו האהבה והקשר של בן יחיד שנולד לאנשים זקנים, ונולד אחרי שהם כבר זקנים בשנים, וכבר ייחלו אליו כל כך הרבה שנים – כך היא האהבה כביכול,

[ורק מפני שאין ביטוי חזק יותר אומרים "כביכול", כאילו שזה מבטא את כל האהבה של הקב"ה לבני ישראל, אבל באמת זה חזק יותר, ועד באופן דאין ערוך!].

ובמילא מובן מאליו שהיכן שיהודי לא ימצא – נמצא עמו אבינו שבשמים, וכאשר הוא נמצא עם אבינו שבשמים – היחיד שיש לו עליו איזו דעה הוא הקב"ה.

ה. אלא שכדי שזה יהי' באופן גלוי, שכולם יראו וירגישו זאת, ושהוא עצמו ושכניו ואפילו האינים-יהודים שסביבו יראו וירגישו זאת – זהו עי"ז ש"מחזיק פתוח" ("ער האלט אָפֿן") את הקשר שלו עם הקב"ה,

שזהו עי"ז (כפי שלוקחים את הכח לזה מימי הפורים) ש"דתיים שונות מכל עם"⁹, שעל כל צעד ושעל רואים שהולך אדם שהוא שונה מכל העמים שבכל העולם.

ורואים זאת לא רק בשבת ויו"ט ופורים ופסח, אלא משבת ויו"ט ופורים ופסח לוקחים את ה"שבתות" ואת ה"פסחיות" ואת שמחת פורים והחירות של פסח על כל הימים ועל כללות הימים ("אויף אַלע טעג און אויף די גאַנצע טעג") של כל השנה.

ו. כמוזכר פעמים רבות, יש לזה גם קשר עם הזמן, שהרי כל דבר הוא בהשגחה פרטית²⁵, ומכיון שמתאספים יחדיו ל"צאתכם בשלום" ביום מסויים, בודאי גם זה הוא בהשגחה פרטית, וגם מזה אפשר ללמוד כיצד לעבוד את הקב"ה, וכיצד לזכות לחיים מאושרים.

וכפי שהורה אדמו"ר הזקן²⁶, שיהודי קשור עם התורה ש"היא חיינו ואורך ימינו"²⁷, אלו הם חיי התמידיים, ובמילא, כמו שגם התורה מחולקת באופן שלכל יום יש את החלק שלו בתורה, כך יש לכל יום הוראה מיוחדת בחלק התורה דיום זה המיוחד.

וש"נ.

25) ראה שם סקי"ט-קכב (צט), ב ואילך). וש"נ.

26) "היום יום" ב חשון.

27) נוסח תפילת ערבית (ע"פ נצבים ל, כ).

21) פ' ראה יד, א.

22) ג, יג.

23) שמות ד, כב.

24) כש"ט (הוצאת קה"ת) הוספות סקל"ג (קג, א).

היינו דנוסף לזה שיש לו הוראה כללית מכל התורה, שההוראה הכללית מכל התורה היא, שע"י התורה, שהיא "דבר ה'"²⁸, רצונו של הקב"ה ("דעם אויבערשטן"ס ווילן און דעם אויבערשטן"ס רצון")²⁹ – מתקשר כל אחד מישראל עם הקב"ה, ועד ש"ישראל אורייתא וקוב"ה כולא חד"³⁰, שנעשים דבר אחד – נוסף לזה יש את ההוראה המיוחדת של יום זה.

ז. ובנוגע ליום זה, זהו הלילה של יום שלישי דפרשת ויקהל-פקודי.

וכאשר מסתכלים בפרשה, הנה מכיון שזוהי הפרשה המיוחדת של יום זה – חייבים להפיק משם הוראה כיצד לעבוד את הקב"ה.

וההוראה בזה מודגשת עוד יותר מכך שאותם פסוקים ואותו סיפור דפרשה זו, כמ"ש ביום זה, מסופרים גם בפרשה קודמת – תרומה, שאז זה קשור עם יום אחר, כפי שרואים כאשר מתבוננים בהבדל בין פרשה זו ואותו ענין כפי שמסופר ביום זה לגבי כפי שמסופר ביום דפרשת תרומה, שגם אז הי' זה קשור עם יום שלישי,

[שיום שלישי הוא יום טוב, "טוב לשמים וטוב לבריות"³¹, שאז מקבל יהודי כח וברכה מיוחד מהקב"ה לעשות טוב בתורה ומצוות ויהדות, ולעשות טוב ליהודי שני (ולאדם שני), שזהו "כלל גדול בתורה"³²],

שבשתי הפרשיות חל (בשנה זו) אותו סיפור ביום השלישי – עם הבדל: כאשר זה הי' בפרשת תרומה, מסופר בחלק זה אודות הענין ד"מנורת זהב טהור"³³, המנורה שהיתה דולקת במשכן, ואח"כ הדליקו כך בבית המקדש הראשון ובבית המקדש השלישי, ואח"כ (בפרשת תרומה) מסופר כיצד נעשו וכיצד נראו יריעות המשכן³⁴; ובפרשת ויקהל-פקודי אחרי שמסופר על המנורה³⁵ מסופר כיצד נראה מזבח הקטורת³⁶.

ח. כמוזכר פעמים רבות, על המשכן ובית המקדש כתיב³⁷ "ושכנתי בתוכם", שכפי שהי' במשכן או בבית המקדש מ"זהב וכסף ונחושת"³⁸ – זהו השתקפות וקשור לכפי שזוה נראה במשכן הפנימי, שזהו הלב היהודי, ויהודי בכלל³⁹.

וענין המנורה הוא, שזה מאיר את כל המקום שבו נמצאת המנורה.

(35) ויקהל לו, יז.
 (36) שם, כה.
 (37) תרומה שם, ח.
 (38) שם, ג.
 (39) ראה ראשית חכמה שער האהבה פ"ו קרוב לתחלתו (ד"ה ושני פסוקים). אלשיך תרומה שם. של"ה סט, א. רא, א. שכה, ב. שכו, ב. וראה בארוכה תורת העולה לרמ"א.

(28) עמוס ח, יב (וראה שבת קלח, ב). ובכ"מ.
 (29) ראה תניא פ"ד (ח, סע"א-ב).
 (30) ראה זח"ג עג, א.
 (31) ראה יקדושין מ, א. אוה"ת בראשית לג, א ואילך.
 משפטים ע' א'קנו. שם ע' א'קסא ואילך. ועוד.
 (32) תוי"כ ופרש"י קדושים יט, יח.
 (33) תרומה כה, לא.
 (34) שם כו, א ואילך.

ולכן נאמר שזה קשור עם "תורה אור"⁴⁰, שיהודי ולבבו – וע"י הלב – פועל על כל הגוף, על המחשבה דיבור ומעשה שלו, שנעשים מוארים, ובמילא הוא מתנהג כפי ההוראה שב"מנורת זהב טהור", ע"פ מנורה זו שנדלקה והאירה במשכן.

ט. ואח"כ יש את ההשפעה היוצאת מהמנורה: המנורה האירה הן את יריעות המשכן, כמסופר בתרומה מיד לאחר מכן, והן את מזבח הקטורת, כמסופר בפרשת ויקהל-פקודי.

והחילוק בין היריעות למזבח הקטורת הוא מן הקצה אל הקצה:

היריעות היו המכסה והיריעות שהקיפו את המשכן, עם כל הדברים שהיו במשכן, הם הגנו מהשפעה מבחוץ, שלא יכנס לשם גשם או רוחות בלתי רצויות וכיו"ב, אבל כל זה ה' מסביב ("ארום און ארום");

ומזבח הקטורת – ומזבח בכלל – ענינו שהקריבו עליו קרבן להקב"ה.

וכאשר הקריבו קרבן, הרי נשאלת השאלה: איזה קשר יש לזה לאדם המקריב בהמה או סולת או קמח וכיו"ב על המזבח?

ומתצים על זה⁴¹, שע"פ תורה, כאשר יהודי הקריב קרבן, הוא התבונן (כפי שמדגיש אדמו"ר הזקן בפרשת ויקרא⁴²) שקרבן הוא "אדם כי יקריב"⁴³, שכאשר אדם יהודי, מקריב קרבן, זהו "מכם". . תקריבו⁴³: לכל לראש הוא מקרב את עצמו להקב"ה⁴⁴, ועד שהוא מקריב את עצמו לגמרי להקב"ה, ונותן להקב"ה את הלהט ("קאך") שלו, את הדם, ונותן להקב"ה את התענוג שלו, שזה קשור עם חלב, ואת הטוב שיש באדם הוא נותן על המזבח;

אלא שהקב"ה אמר שמספיק כשיעשה זאת בתור סימן ורמז, עי"ז שיקריב את הדם וחלב של בהמה, או את המובחר מיין וסולת ומנחה, או מעוף, על המזבח, שאז – מכיון שעושה זאת בלב שלם – מחשיב זאת הקב"ה בדיוק כאילו שהי' מביא את הדם והחלב של עצמו.

י. וזהו החילוק:

כאשר מדובר אודות מזבח, לא זו בלבד שיש את השפעת המנורה, להאיר את היריעות, את הדברים שמסביב לאדם, שהגינו עליו מהשפעות זרות, אבל עדיין לא חדרו בו לגמרי ("דורך און דורך"),

(43) ויקרא א, ב.

(44) ראה ספר הבהיר סמ"ו (קט). וראה זח"ג ה, רע"א. ועוד – נסמן בסה"מ סוכות-שמח"ת ע' רכג.

(40) משלי ו, כג.

(41) רמב"ן ר"פ ויקרא.

(42) בלקות – ב, ב ואילך.

אלא מזבח פירושו ששוחט עליו את תאוותיו ואת הרצונות הלא טובים, כדי שיהי' מזה קשר עם הקב"ה, ויהי' נחת רוח מהקב"ה ע"י הקרבן⁴⁵, "ריח ניחוח"⁴⁶.

יא. ובוזה גופא יש שני מזבחות⁴⁷: מזבח אחד הי' המזבח החיצון, והמזבח השני הי' מזבח הקטורת.

מזבח החיצון נקרא כך ע"פ תורה, שזה מדגיש שבמזבח גופא, בקשר עם הקב"ה, ועד שנותן לו את הלהט שלו בחיים, ונותן לו את התענוג שלו, הנה בזה גופא יש דרגות: יש שעושה זאת באופן כזה שכאשר עושה זאת בשעת התפילה (הבאה בתור קרבן⁴⁸, הן בבוקר והן למנחה והן למעריב), עדיין אין זה חודר בו בקשר כזה שבמשך כל היום יהי' ניכר עליו שזהו יהודי (או אשה) שאמר ברכות והתפלל להקב"ה,

דבשעת התפילה, מובן מאליו שהוא מתפלל להקב"ה, ומתבונן למי הוא מתפלל, ומתפלל "בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך"⁴⁹; אך בין תפילה אחת לשני', בין שחרית למנחה, הוא אמנם מתעסק עם הכל ע"פ שולחן ערוך, ועם כוונה למלא את (להתנהג ע"פ) רצונו של הקב"ה, אבל לא ניכר שהוא מתפלל, אלא ניכר ונראה שהוא מתעסק עם מסחר או עם ענין אחר של פרנסה, אע"פ שבפנימיות בלב הוא יודע שהוא עושה זאת כדי שאח"כ יוכל לתת לצדקה, או לענינים טובים אחרים הקשורים ליהדות.

אבל בשעת התפילה עצמה הוא עומד באופן נעלה יותר, לא צריכים לשאול אצלו אז האם הוא חושב אודות מסחר, והאם כוונתו למסחר או לתפילה (להקב"ה), כי בתיבות שאותן אומר (או ששומע את התפילה מהחזן ועונה "אמן") הוא מדבר אודות הקב"ה; הוא מדבר גם אודות כך שהקב"ה נותן לו פרנסה, אבל ההדגשה בזה היא שאת זה נותן לו הקב"ה, ובמילא מובן שהוא יעשה זאת באופן טוב, וישתמש בזה באופן טוב.

וכן הי' מזבח הקטורת, שאינו נקרא "מזבח החיצון", הקשור עם ענינים חיצוניים, שאז צריכים לברר מה נעשה עם הקשר שלו במשך כל היום, אלא בין קרבנות גופא הי' קרבן הנקרא בשם "קטורת", שקטורת בלשון הקודש פירושו שזהו קשר⁵⁰, היינו שזהו קרבן כזה שחדר במי שהקריב אותו, כך שהוא נשאר קשור במשך כל היום, עד לפעם השני' שבה הקריב שוב קרבן על מזבח הקטורת.

יב. וזהו גם לימוד מ"שלישי" דפרשתנו:

בנוסף לזה שלמדו כבר ביום שלישי דפרשת תרומה שבחייו של יהודי מאירה "מנורת זהב כולה"⁵¹, השתקפות מהמנורה שהיתה במשכן,

48 ראה ברכות כו, ב. טושו"ע (ודאדה"ז) או"ח סצ"ח ס"ד.

49 ואתחנן ד, ו.

50 ראה זהר ח"א רל, א. ח"ב ריט, א-ב. ובכ"מ.

51 זכר"ד, ב.

45 ראה תו"כ ופרש"י עה"פ שבהערה הבאה. ספרי ופרש"י פינחס כח, ח. פרש"י תצוה כט, כה.

46 ויקרא שם, ט. ועוד.

47 בכ"ז – ראה גם לקו"ש ח"ו ע' 185 ואילך. וש"נ.

ועוד.

שהיא היתה השתקפות (כמסופר בתרומה⁵²) מהמנורה שהקב"ה הראה למשה רבינו, כפי שעומדת במרום, ואמר לו בשעת מעשה שנותן כח למשה לעשות מנורה כזו כאן למטה במשכן, בהיותו במדבר, וגם אח"כ יהי' "וכן תעשו"⁵³, כל המנורות שיהיו במשך כל הדורות⁵⁴, שכולן הן השתקפות מהמנורה הראשונה שעשה משה רבינו, שהיתה השתקפות מהמנורה כפי שהיתה במרום ושאותה הראה הקב"ה למשה, וקושר זאת לכך שיוכלו להעתיק ("אֶפְקוּפִירֶן") את זה ("וכן תעשו") ולעשות בדיוק כך במנורה כאן – שאת זה למדו כבר בתרומה –

הנה אח"כ הולכים בעבודה מן הקל אל הכבד, קודם מה שקל יותר לפעול – הוא עושה זאת מיד, ומה שזקוק ליגיעה – הוא עושה דקה או שעה מאוחר יותר:

לכל לראש, מיד נעשה מואר בכל סביבתו, שזהו היריעות, ובמילא הוא נעשה מיד מוגן מכל ההשפעות שיכולות להיות מבחוץ, מפני שיש לו יריעות הקודש, יריעות קדושות, המבדילות אותו ומגינות עליו מהעולם החיצוני, ונעשו מוארות ע"י ה"מנורת זהב" – "תורה אור".

ואח"כ עובר ליום שלישי דויקהל-פקודי, היינו שנוסף לכך שיש לו באמצע את המזבח החיצון, הוא בא לתכלית – למזבח הקטורת, שכאשר הוא מקריב קרבן (שאת זה עושה בכל תפילה), זה נעשה אצלו קרבן כזה שהוא קטורת, זה מקשר אותו באופן תמידי, עד שיקריב שוב את הקרבן, שאז נעשה הקשר חזק יותר, ויוסיף עוד יותר בקשר שלו עם כל הענינים הקשורים ליהדות, כי הם ניתנו ע"י הקב"ה, שהוא ברא את כל העולם והוא בעה"ב על כל העולם,

ובמילא מובן שכאשר יהודי מחליט שהוא צריך להתנהג כך, אף אחד אינו יכול להפריע בזה, מפני שהוא הולך בתור שליח של הקב"ה⁵⁵.

ואז כל הענינים סביבו נעשים מוארים באור היהדות, באור התורה, וזה מאיר את ההגנה שסביבו (בדוגמת יריעות הקודש), וזה מקשר אותו עם כל הענינים שיש אצלו (שזהו בדוגמת ולימוד ממזבח הקטורת).

יג. ולזה יש גם שייכות (ויש להדגיש זאת עכ"פ בקיצור) עם שיעור הרמב"ם דיום זה – הקשור גם עם שולחן ערוך אדמו"ר הזקן:

שיעור הרמב"ם מסתיים בדיון⁵⁶ שכאשר בא יהודי לבית דין, ואומר על עצמו שעשה דבר לא טוב, היפך מכפי שצוהו עליו הקב"ה, הבית דין אינו צריך לציית לו ולשמוע לו, ויתירה מזה – אסור לבית דין לציית לו, ולהקשיב ללשון הרע שמדבר על עצמו.

55) ראה לקו"ת שם א, ג.

56) הל' סנהדרין ספ"ח.

52) תרומה כה, מ ובפרש"י.

53) שם ט.

54) פרש"י עה"פ.

שואלים: מדוע כן הוא?

כאשר יהודי בא ואומר שהוא חייב כסף, אומרים "הודאת בעל דין כמאה עדים"⁵⁷, מכיון שהוא אומר שהוא חייב ליהודי שני כך וכך כסף – עליו לתת ליהודי זה את הכסף.

אך כאשר בא ומדבר אודות דבר שהוא חשוב יותר מכסף, שמדובר אודות קיום רצונו של הקב"ה, והוא מתוודה, שהיצר הרע התגבר עליו לפי שעה ("האָט עם אויף אַ וויילע איבערוועלטיקט") ולכן עשה היפך ממצוה – פוסקת התורה שהוא אינו נאמן, ואסור לבית דין להאמין לו בזה!

יד. ונאמר הטעם על זה⁵⁸ – ואדמו"ר הזקן מדגיש זאת בשולחן ערוך שלו בהלכות נזקי גוף ונפש⁵⁹ – שליהודי אין רשות על גופו לצערו, מפני שגוף יהודי הוא נכסיו של הקב"ה⁶⁰, זה שייך להקב"ה,

וכשבא יהודי ואומר שנשמתו היא אמנם "באמנה איתו"⁶¹ אבל הגוף עשה עבירה, עונים לו בית דין: הגוף הוא נכסיו של הקב"ה!

זהו הנכסים הכי יקרים שיש להקב"ה, והוא נתן לך זאת כדי שתשתמש בזה באופן טוב כרצון הקב"ה, ועי"ז יתן לך הקב"ה עוד יותר בריאות בגוף, ועוד יותר בני חיי ומזוני רוחא, את כל מה שהגוף צריך כדי להיות בריא יותר, ושיעזור לנשמה לעבוד את הקב"ה.

וכאשר אתה רוצה לבוא ולומר איזו מילה לא טובה, אפילו אודות הגוף שלך – צריכים לברר אצל עדים, כי אינך נאמן!

אתה בנו של הקב"ה, ויש לך את ה"חזקה" כמו בן של הורים, ובפרט בן יחיד ובן בכור, שאין לו רשות על גופו מפני שזה שייך להקב"ה.

ואז מעמידים אותך ב"חזקה", איזה יהודי שלא יהי' ובאיזה מעמד ומצב שלא ימצא – הפסק דין הוא שזהו דבר ודאי שרצונו להתנהג כרצון הקב"ה; יתכן שהיצר הרע יוכל לשכנע אותך לפי שעה, אבל זהו בלתי טבעי עבור יהודי, ובמילא הוא אינו נאמן.

כשמדובר אודות כסף, הנה כסף ניתן לרשותו, ולכן כשהוא אומר שהוא צריך לתת את זה ליהודי שני – הוא יכול לתת את זה ליהודי שני;

אך כשמדובר אודות גופו, אומרים לו: זהו נכסיו של הקב"ה, שאתה השומר על זה, אתה צריך לשמור עליו ולהשביע אותו, שיקבל את הכלכלה האמיתית שאלי' זקוק

60) ראה גם רמב"ם הל' רוצח ושמירת נפש פ"א ה"ד.

61) תניא ספכ"ד.

57) גיטין מ, ב. וש"נ.

58) ראה רב"ז לרמב"ם שם.

59) ס"ד.

גוף יהודי, שזהו כפי שאמר נשיא דורנו⁶² (בשם אביו⁶³) שכאשר יהודי מתאוה למאכל או למשתה, זהו מפני שנשמתו מתאוה וזקוקה לניצוץ קדושה זה, לניצוץ אלקות זה, הנמצא במאכל זה ובמשתה זה⁶⁴, וכדי שניצוץ זה יוכל להתקשר עם נשמה זו – זהו עי"ז שהגוף יברך על זה ברכה, ואח"כ זה יהי' "דם ובשר כבשרו"⁶⁵, חלק מהגוף היהודי, שכנ"ל הוא נכסיו של הקב"ה, והנשמה מקבלת ניצוץ קדושה זה שאליו הוא מתאוה, והטעם שמתאוה לזה הוא – כי זהו חלק ממנו⁶⁶.

טו. זהו כפי שכל אחד מישראל נמצא בפני עצמו; ועאכו"כ כשרבים מישראל באים יחדיו עם כוונה להתוועד יחדיו פורים, או בשבת, או להתכונן לפסח, או להתכונן ל"מבצעים", כמו מבצע פורים או מבצע פסח, וכל ה"מבצעים", כמוזכר לעיל בהתוועדות שלפני זה⁶⁷,

בין אם זהו המבצע (כמוזכר גם עתה) דאהבת ישראל, ועד אחדות ישראל, או חינוך עצמו וחינוך זולתו, ואח"כ המבצע דתורה ותפילין ומזוזה וצדקה ובית מלא ספרים – יבנה וחכמי, וכשרות האכילה ושת"י – שנמסר במיוחד לנשים ובנות, ואותו דבר בנוגע להדלקת והארת בית יהודי בנרות שבת ויו"ט, וטהרת המשפחה, ושתהי' לכ"א אות באחד מספרי התורה הכלליים.

ומכיון שזה נעשה ציבור, ונעשה "קהל גדול"⁶⁸ – נותן הקב"ה תוספת ברכה והצלחה בדבר שיהודי עושה.

דאע"פ שכל אחד נפרד ונוסע למקומו, כדי לבצע שם את שליחותו המיוחדת, לעשות לו ית' דירה בתחתונים⁶⁹, במקום מיוחד זה, באופן מיוחד, כפי שקשור עם מקום זה – הרי זהו רק שהגופים נפרדים ונוסעים, אבל ברעיון וביהדות וב"דתיות" ("פרומקייט") ובקיום מצוות ולימוד תורה – נשארים תמיד "עם אחד".

ועי"ז ש"כולנו כאחד"⁷⁰, זה מזרז עוד יותר, שבמהרה ממש, ובאופן דשמחה גדולה "עז דלא ידע"⁷¹, הנה "בנערינו ובזקנינו . . . בבנינו ובבנותינו"⁷² יהי' "קהל גדול ישו בו הנה"⁶⁸ לארץ הקודש, לארץ ישראל, "ארץ אשר . . . תמיד עיני הוי' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"⁷³.

62) ראה גם לקו"ש ח"א ע' 177. שיחות: ש"פ בשלח תשכ"ו (שיחות קודש ע' 215); ליל ו' דחה"ס שנה זו (לעיל ח"א ע' 000). וראה גם אגרות-קודש

אדמור"ר מהוריי"צ ח"ב ע' כח. 63) ראה גם שיחת יו"ד שבט תשי"ד (שיחות קודש ברוקלין, תש"ס ע' 201).

64) ראה גם ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה. 65) ראה גם ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה.

66) ראה גם ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה. 67) ראה גם ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה.

68) ראה גם ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה. 69) ראה גם ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה.

70) ראה גם ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה. 71) ראה גם ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה.

72) ראה גם ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה. 73) ראה גם ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה.

74) ראה גם ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה. 75) ראה גם ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה.

76) ראה גם ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה. 77) ראה גם ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה.

78) ראה גם ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה. 79) ראה גם ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה.

80) ראה גם ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה. 81) ראה גם ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה.

ובפרט שבאים מהאזירה ומהמצוות דימי הפורים, שאז קיימו "אשר החלו לעשות"⁷⁴,
 "מה שקיבלו כבר"⁷⁵, שיש את השלימות בלימוד תורה וקיום מצוות.
 ופוגשים ("טרעפט מען") גם את ארץ הקודש בשלימותה, את כל ארץ ישראל כולה,
 ביחד עם "ירחיב הוי' . . את גבולך"⁷⁶, ובשלימות ממש.
 ושם גופא – באים כולם יחדיו, ובאופן של עלי', לירושלים, "קרית מלך רב"⁷⁷, ושם
 גופא עולים להר הבית, ושם גופא עולים ל"מקדש אדני-כוננו ידיך"⁷⁸.
 וכל זה נפעל "עם ענני שמיא"⁷⁹, באופן הכי מהיר, וכאמור לעיל – באופן שמתוך
 שמחה וטוב לבב, ובמהרה בימינו ממש.
 טז. הרי ישנו הענין דמצות הצדקה, המקרבת עוד יותר את הגאולה⁸⁰, ובפרט כפי
 שמבאר אדמו"ר הזקן בתניא⁸¹.
 ולכן, כנהוג בכגון זה, גם תנתן לכל אחד מכם שליחות מצוה לצדקה, שטר של דולר,
 שכל אחד בבואו למקומו ולעירו יתן זאת (או שטר זה, או שימירנו למעות המדינה)
 לענין של צדקה,
 ומה טוב – שיקשר זאת עם מבצע פסח, שזהו המבצע ד"מעות חיטיין", שכנ"ל מתחיל
 כבר מיד מימי הפורים, שלושים יום לפני הפסח⁸².
 ושזה יזרו עוד יותר את קיום ההבטחה "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"⁸³,
 שעוד לפני פסח כל אחד מאיתנו, בתוך כלל ישראל, יראה את הנפלאות של הקב"ה,
 וכדאיאת בזהר⁸⁴ – נפלאות אפילו בערך לניסים ונפלאות כפי שהיו ביציאת מצרים,
 שזה יהי' עוד יותר גדול.
 וכנ"ל, זה יהי' במהרה בימינו ממש, וכולם יחדיו יערכו את פסח עם הקרבן פסח "על
 קיר מזבחך"⁸⁵, על המזבח בבית המקדש השלישי, על הר הבית, ובירושלים עיר הקודש,
 ובשנה זו ממש, תשמ"ה, תהי' שנת מלך המשיח⁸⁶!

(84) ח"א רסא, ב. הובא באוה"ת נ"ך עה"פ (ע' תפז)
 (וראה לקו"ש חכ"ז ע' 314 הערה 5). וראה סה"מ
 תש"ח ע' 159. ובכ"מ.
 (85) הגש"פ ברכת "אשר גאלנו".
 (86) ראה גם ברכות עיוהכ"פ: אחרי מנחה (לקו"ש
 חכ"ז ע' 320 הערה 101); לתלמידים (שם ע' 324
 הערה 6). שיחות: ערב חה"ס בעת מסירת האתרוגים
 (לעיל ח"א ע' 000); ליל א' דחה"ס (שם ע' 000); ליל
 שמח"ת (שם ע' 000); ש"פ בראשית התועודות ב'
 (שם ע' 000).

(74) אסתר ט, כג.
 (75) שבת פח, א.
 (76) פ' ראה יב, כ. פ' שופטים יט, ת.
 (77) תהלים מח, ג.
 (78) בשלח טו, יז.
 (79) דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א.
 (80) ב"ב י, א.
 (81) פל"ז (מח, ב ואילך). אגה"ק ס"ד. ועוד.
 (82) רמ"א (ושו"ע אדה"ז) או"ח סתכ"ט ס"א (ס"ה).
 (83) מיכה ז, טו.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לכאו"א מהנכנסים ליחידות שיחיו שטר של דולר, לתת אותו (או חילופו) לצדקה].

בס"ד. "יחידות" לבני-מצוה ובנות-מצוה והוריהם שיחיו

הנחה בלתי מוגה

א. שהקב"ה¹ יברך את כל אחד מהברי מצוה, ביחד עם הוריהם ועם האחים והאחיות והסבתות והסבים וכל הקרובים,

נוסף לברכות שנזכרו לעיל², שכולן ברכות שהתורה הבטיחה לכל אחד מישראל ולכל בני ישראל.

ובפרט שכ"א מגיע ונכנס ונעשה מחוייב במצוות, שזהו זכאי במצוות – בר מצוה. וכדאיתא בזהר³, זהו בדוגמת מי שנולד באותו רגע, "אני היום ילידתיך"⁴, ובמילא מובן המזל של השעה ושל היום.

וזהו גם יום זכאי המוסיף עוד יותר בכל הברכות, ובמיוחד בברכות הקשורות לבר מצוה.

ב. והנה, כאשר נעשה מחוייב במצוות, נעשה אז זכאי במצוות,

שמצוה פירושו צוותא וחיבור⁵, זה מקשר יהודי עוד יותר עם מצוה המצוות, עם הקב"ה, שהוא ציוה את המצוות; נוסף לזה שמיד כשיהודי נולד יש לו כבר "חלק אלוהים ממעל ממש"⁶, אבל זה מתגלה לגמרי וזה משנה לגמרי את העולם סביבו כאשר הוא נעשה בר מצוה או בת מצוה ומקיים את מצוותיו של הקב"ה, רצונו של הקב"ה, עם עניני העולם,

החל מעצמו, ופועל שאלקות תהי' חזקה יותר וגלוי' יותר בכל העולם סביבו.

ולכן זה קשור גם עם המנהג הטוב⁷, שבר מצוה או בת מצוה נותנים ביום זה במיוחד לענין של צדקה, כדי לקבל את הצדקה האמיתית מהקב"ה בכל המצטרך, ובפרט בקשר עם הקב"ה; ואם זה חל בשבת או יו"ט – נותנים זאת בערב שבת ויו"ט, והעיקר – מיד אחרי שבת ויו"ט, שאז יש את הפעולה, ובפרט שהחליטו על זה עוד ביום הבר מצוה.

ולכן גם כדאי שהאב והאם והקרובים של הברי מצוה או בת מצוה יתנו ג"כ לצדקה לזכות הבר מצוה או הבת מצוה.

ושזה יוסיף עוד יותר בברכותיו של הקב"ה, ושיגדלו אותם לתורה לחופה ולמעשים טובים, מתוך הרחבה, בבריאות טובה בגשמיות, וגם בבריאות טובה ברוחניות.

(1) בהבא לקמן – ראה גם לקו"ש ח"כ ע' 577 ואילך, תהלים ב, י.
 (2) ראה לקו"ת בחוקתי מה, ג. מז, ב. חוקת נו, ד.
 (3) ובכ"מ – נסמנו בסה"מ פורים ע' 55.
 (4) תניא רפ"ב.
 (5) ראה לקו"ש שבערה 1. ובכ"מ.
 (6) כ"ח צח, רע"א. קא, רע"א. קיד, סע"א. ועוד.
 (7) בהבא לקמן – ראה גם לקו"ש ח"כ ע' 577 ואילך, ראה לקו"ת בחוקתי מה, ג. מז, ב. חוקת נו, ד.
 (8) ובכ"מ – נסמנו בסה"מ פורים ע' 55.
 (9) תניא רפ"ב.
 (10) ראה לקו"ש שבערה 1. ובכ"מ.

וכמו כן, ישנו גם המנהג ע"פ המנהג שהנהיג הבעש"ט, והרביים גילו זאת⁸, עד נשיא דורנו⁹ – שהחל מהבר מצוה יאמרו את הקאפיטל תהילים שמתחיל אז: מכיון שהסתיימו שלוש עשרה שנה, מתחילים לומר בכל יום בלי נדר את המזמור הארבעה עשר, ועד"ז בת מצוה – את הקאפיטל השלושה עשר.

ועם היות שאומרים זאת בלי נדר, אבל מה טוב שלא ישכחו לומר זאת בכל יום, וכאמור – מזמור הארבעה עשר, החל מיום הבר מצוה, ואח"כ – עד שמגיע יום ההולדת, שאז אומרים את הקאפיטל החמישה עשר, וכך בכל שנה עוד קאפיטל.

וכאשר מחליטים בזה, וביחד עם זה – והעיקר – להיות כפי שצריך להיות, כלומר כפי שהקב"ה ברא יהודי, ונתן לו את כל הכחות לנצלם ללימוד תורה וקיום מצוות, עם כל החיות וכל הפנימיות וכל החסידות ("חסיד'שקייט") – בודאי שזוכים לברכת הקב"ה בזה, ויתירה מזה – להצלחת הקב"ה, שיצליחו בזה.

ג. וזה יוסיף עוד יותר בנחת האמיתי שגורמים לאב ולאם, ולסב ולסבתא, ולכל הקרובים, ולכל עם ישראל.

וזה מקרב עוד יותר, שמיתוסף עוד ב"קהל גדול ישו בו הנה"10, עוד יהודי המחוייב בתורה ומצוותי, וזכאי בתורה ומצוותי, ומיתוסף עוד בתורה ומצוות – שזה מזרו ומקרב עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו. ד. כמוזכר וכאמור גם לעיל, יש לזה שייכות גם לברי מצוה ולקרוביהם, ולכל עם ישראל.

וכדי שתהי' הזכות ליטול חלק בשמחה, שזוהי שמחה של הבר מצוה עם משפחתו, ושל כל עם ישראל עד סוף כל הדורות – אתן גם לכל אחד מכם שליחות מצוה לתת ביום הבר מצוה, או אם כבר הי' הבר מצוה – מחר, או אם זה טרם הי' וזהו שבת – ביום הקודם – דולר.

ו"גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה"11,

ושכל ענינים אלו יחדיו יזרו עוד יותר את ה"מיסמך גאולה לגאולה"12, מגאולת פורים לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ובשמחה ובטוב לבב.

[אח"כ נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א לכאו"א מהנוכחים שיחיו שטר של דולר, לתת אותו (או חילופו) לצדקה].

(10) ירמ"י לא, ז.

(11) ב"ב י, א. וראה תניא פל"ז (מת, ב ואילך).

(12) מגילה ו, סע"ב.

(8) ראה מאמרי אדה"ז הקצרים ע' שמא.

(9) אגרות-יקודש אדמו"ר מהור"צ ח"א ע' לא. ח"י ע' נג.

בס"ד. "יחידות" לחתנים וכלות שיחיו

הנחה בלתי מוגה

א. בנוסף לברכות שאודותן דובר לעיל²,

ובפרט שעכשיו מדובר אודות חתן וכלה, שאצל חתן וכלה פוסקת תורתנו הקדושה – "תורת חיים"³, הוראה⁴ בחיי היום-יום, וגם "תורת אמת"⁵, כפי שהאמת היא – שזוהי שמחה גדולה ביותר, כשיש את הענין דחתן וכלה, ואח"כ בונים "בנין עדי עד"⁶, בנין נצחי, עם בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותי' –

שכן יהי' גם אצל כל אחד מכם, ועל ידכם – שזה יבוא גם לכל חברי משפחותיכם, שתהי' שמחה גדולה ביותר.

ב. כי בודאי כל אחד מכם יתכונן לענין דבניית בנין נצחי, שזה יהי' על יסודי התורה ומצוותי', עי"ז שלומדים ויודעים את הדינים קודם, ומקיימים אותם עם כל החיות וכל התוקף וכל האור, כפי ש"תורה אור"⁷ דורשת.

ובפרט שמחליטים שהבית יהי' בית שממנו תופץ יהדות סביבכם, עי"ז שכל אחד מתחיל כבר לפעול בהפצת יהדות עוד לפני החתונה.

והרי זוהי אחת ההכנות הכי טובות לחזק עוד יותר את יסודי התורה והמצוה, עי"י ההוספה בלימוד תורה וקיום מצוות עוד לפני החתונה, עוד יותר מכפי שעשו מקודם, וגם בתוספת איכות, בתוספת חיות ושמחה ואור.

ושכן יהי' אצל כל אחד מכם, כנ"ל: ההכנות לחתונה, בשעה טובה ומוצלחת, והחתונה, ואח"כ שכל שבעת ימי המשתה יהיו באופן דשמחה גדולה, "קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה"⁸.

ג. ובפרט שיקיימו את המנהג שהתקבל בכמה מקומות⁹, שחתן וכלה ביום החופה, עוד לפני החופה, או עוד בבוקר, נותנים (כל אחד מהם) שיעור נוסף בנתינה לצדקה, יותר מכמה שהתרגלו לתת ביום רגיל.

ויעשו זאת, כאמור, בבוקר, או עכ"פ במהלך היום, אבל – עוד לפני החופה.

1) בהבא לקמן – ראה גם לקו"ש ח"כ ע' 575-6, ובהנסמן שם.
 2) ב"יחידות כללית" לאורחים שיחיו (נדפס לעיל).
 3) נוסח ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה.
 4) ראה רד"ק לתהלים יט, ח. ס' השרשים שלו ערך
 5) ראה רד"ק בראשית (בשם הרד"ק). וראה זח"ג נג,
 6) ר' ה' הכתוב – מלאכי ב, ו.
 7) נוסח ברכות נישואין (כתובות ח, א).
 8) משלי ו, כג.
 9) נוסח הנ"ל (כתובות שם) – ע"פ ירמ' לג, יא.
 10) ראה לקו"ש שבעה ערה 1 (ע' 576). וש"נ.

וכמו כן טוב שכך ינהגו האב והאם והסבתא והסבא והקרובים שלהם, הרוצים להשתתף עוד יותר בשמחתם.

ד. וכאשר מיתוספת שמחה אצל בני ישראל, ובפרט שמחה גדולה כזו כשמחת חתן וכלה, שהולכים להתחתן "כדת משה וישראל"¹⁰, ש"כדת משה וישראל" היא שמחה גדולה, ועד למעלה מהגבלה –

שכן יהי' בכל הענינים, בתוספת הצלחה בהכנות, וביום החתונה והחופה, ובכל שבעת ימי המשתה (כנ"ל), וכמו כן כל משך ימי חייהם – שיהיו חיים מאושרים בגשמיות וברוחניות וגם יחד.

ובפרט שגם כל אחד מברך אותם, והברכות מתקיימות, כי אלו הן ברכות בכח שהקב"ה נותן ומשתתף בזה –

שזה יורגש ויקויים עוד לפני החתונה, בהכנות, ואח"כ – בחתונה ולאחרי זה.

ושזה גם יזרו עוד יותר – נוסף לברכות המדוברות לעיל – את הברכה הכללית והעיקרית, ש"מהרה... ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון... וקול כלה"⁸, עם כל הברכות והקולות המוזכרים שם,

בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ה. וכדי לזכות להשתתף גם בשמחה זו,

– שכאמור, בנוסף לשמחה דחתן וכלה אלו ומשפחתם, זוהי השמחה של כל עם ישראל, וזוהי גם ההכנה לשמחה הגדולה דגאולה האמיתית והשלימה –

אתן גם לכל אחד מכם, ולקרובים הנמצאים כאן, דולר לתתו לצדקה, בנוסף לצדקה שתתנו בעצמכם לזכות זה.

ו"גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה"¹¹ – שזה יזרו עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהי' (כנ"ל) "ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים... קול חתן וקול כלה",

ביחד עם משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, במהרה בימינו ממש.

[אח"כ נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א לכאו"א מהנוכחים שיחיו שטר של דולר, לתת אותו (או חילופו) לצדקה, ובהוספה מדילי].

מהר"ם מינץ סק"ט. ובכ"מ. וראה תוספתא כתובת פ"ד, ט.

(11) ב"ב י, א. וראה תניא פל"ז (מח, ב ואילך).

10) נוסח הקידושין (רמ"א אהע"ז רסכ"ז (מהכל ב)).
תור"ה אדעתא – כתובת ג, א. ד"ה כל – גיטין לג,
א. ספר המנהיג ה' אירוסין. תניא רבתי ספ"ט. שו"ת

יומן א' התמימים – תשמ"ז

משפט קשה". א' אמר לרבי כי הוא תורם לחב"ד וגם בנה בית חב"ד, הרבי שאל: "וגם?! זה העיקר!". א' מהם אמר לרבי כי הוא מחזיק את ליובאוויטש, הרבי השיב לו: "תהי' ליובאוויטשער ותחזיק את עצמך...".

אח"כ דיבר הרבי בפני כל השלוחים (שהביאו את הבעלי-בתים) ואמר להם כי שליח [בצירוף עשר] בגי' משית, ורוב אותיות "משיח" נמצאים במילה "שליח", ושיודיעו לבעלי בתים כי גם הם שלוחים, ויאמרו להם שעקב העיסוקים הרבים שיש לרבי, הי' קשה עליו לדבר בשפה האנגלית.

הרבי מעוניין לאסוף 26 מליון דולר, וממתין עד שיהי' הסכום הנקוב בקופה - למטרה לא ידועה.

לתפילת מנחה נכנס הרבי כשמעטפה בידו. ככל הנראה קיבל זאת מאם החתן שנכנס לקבל סידור, היות והיא דיברה עם הרבי לפני שיצא למנחה. בברכת השנים לקח אד"ש את המעטפה והכניסה בסידורו.

בסיום תפילת מנחה (3:30) סובב הרבי את פניו לא' הגבירים שהתפלל וסימן לו בחזקה בידו לעידוד השירה. שני בחורים בלבוש חסידי פולין דיברו כמה מילים עם כ"ק אד"ש בדרכו אל הקודש.

גם כשנכנס הרבי לזאל הקטן לתפילת ערבית עודד הרבי את השירה.

• יום שני, כ"ב אדר •

הזאל הקטן נחצה לשנים (ע"י שולחנות) והי' ערוך לגבירים שאמורים להגיע לקריאת התורה (כל אחד מהם צריך להביא לכל הפחות 100 אלף דולר בחמש השנים הבאות). א' שרצה לעמוד שם - הוצא ע"י ועד המסדר.

כ-35 גבירים והשלוחים שהביאו אותם מילאו את הזאל כשנשותיהם ממתנינות בפרוזדור. הרבי יצא לקריאת התורה ב-10:14 וענה "אמן" על בקשת הילדה הנ"ל "משיח נאו". הילדה הוסיפה "שיבנה ביהמ"ק" והרבי השיב שוב "אמן", הילדה איחלה לרבי שיהי' בריא והרבי השיב: "גם את".

הקריאה היתה בספר תורה חדש, ולכן כשהוכנס הספר לארון הקודש ניגנו כל העם "שישו ושמחו בשמח"ת", וכ"ק אד"ש עודד את השירה בידו הק', כשדפק קלות על הסטענדר.

בזאל עמדו צלמים רבים וכמה מסריטים והסריטו את המחזה. לאחר שעלה הרבי לתורה יצאו כל הבעלי בתים מה"זאל" והמתינו לרבי בפרוזדור. הרבי יצא והדלת נסגרה אחריהם. א' מאנ"ש עמד והקריא את השמות של הבעלי-בתים שיגשו לרבי, והרבי העיר לו כי הם יכולים בעצמם לגשת, ואז ניגשו אחד אחד כשמוסרים כולם לרבי פ"נ. היו כאלו שהכניסו בתוך המעטפות צ'קים של 100 אלף עד חצי מליון דולר. כל אחד (כמעט) דיבר כמה מילים עם הרבי. א' הבעלי-בתים אמר לרבי כי יש לו משפט קשה, הרבי ענה לו: "גם לי הי'

(1) ר"ד מלא מהיחידות עם הגבירים נדפס בקבצי דברי משיח שי"ל באדר-ניסן תשפ"א (ויודפס אי"ה בדברי משיח תשמ"ז ח"ג).

מלאת התפעלות מאנשי חב"ד שמניחים תפילין (ראה התוועדות ש"פ ויקה"פ-החודש).

במשך כל הלילה (ליל שישי) נשמעו ברמקולים של 770 ניגונו של ר' שלום ברוכשטט. כמה שעות עמד טייפ גדול והשמיע את ניגונו של הת' חיים וולף שיחי'.

• יום שישי, כ"ו אדר, ערשק"פ ויקה"פ החודש •

לילדה הנ"ל אמר הרבי: "משיח נאו" והיא השיבה "אמן", ולאחותה אמר הרבי "תהי' בריאה".

בלוח המודעות נתלתה המודעה בנוגע לבחירת הגבאים החדשים לביהמ"ד ליובאוויטש שבליובאוויטש, והתנאים הם: תושב המקום, נשוי וכן שלשים, עליו להביא 100 חתימות של בעלי זכויות בחירה (קרי: בן שלשים אפי' בחור, תושב השכונה), ולהגיש לוועד הממונים.

• שב"ק פר' ויקה"פ, כ"ז אדר •

10:43 תפילת שחרית.

1:30 התוועדות. הרבי קרא להחזרת הספרים (וכל גופו קפץ בשעה שדיבר על הנושא). לרש"ג שלקח משקה עבור ה"מלוה מלכה" של ישיבות תות"ל, הורה הרבי לומר לר"י ויינברג שיודיע, והוא הודיע, ומסר שכ"ק אד"ש בירך בהצלחה לכל המשתתפים. הרבי אמר לו בשעת דיבורו, שגם הנשים – והוא הוסיף. הרבי אמר לו שגם הטף – והוא הוסיף. הרבי חייד.

(תשובת הרבי על "בית חיינו" האחרון: נת' ות"ח. והרבי הוסיף בדף השער את התאריך שממנו מתחיל היומן בבית חיינו ועד סופו התאריך האחרון בחוברת זו. כמו"כ התפרסם כי הרבי הורה להוציא את האגרות קודש של כ"ק אד"ש, ונתן זאת אך ורק ביד רש"ב לוי, וכי ידאג לעסוק (וי"א אף להוציא ספר ראשון בסדרה) עד י"א ניסן-פסח).

• יום שלישי, כ"ג אדר •

לילדה הנ"ל ענה הרבי "אמן" על בקשתה "משיח נאו". היא הוסיפה "שיביא ביהמ"ק", אד"ש ענה אמן ואיחל לה שתהי' בריאה, היא השיבה אמן.

• יום רביעי, כ"ד אדר •

לילדה הנ"ל אמר הרבי "משיח נאו" והיא השיבה "אמן", והוסיפה "שיביא ביהמ"ק", הרבי איחל לה שתהי' בריאה.

בימים אלו משמיע חיים ברוך הלברשטאם את הניגונים שהולחנו לכבוד י"א ניסן ה'תשמ"ז.

• יום חמישי, כ"ה אדר •

הרבי אמר לילדה הנ"ל "משיח נאו" והיא השיבה אמן.

הרבי נסע לאהל, ותפילת מנחה התקיימה בשעה 7:30. (כשהרבי נסע לאהל עמדו עשרות ילדים שבאו לחזות באפיית המצות לפסח, והמתינו לקבל צדקה מכ"ק אד"ש).

ביום זה הגיעו 4000 ספרים של הרב ד"ר וולך מפלעטבוש ע"ה, שנתרמו ע"י אשתו תחי' בהזרה מהכותל המערבי

שהוא סבל ממחלה בזמן האחרון. הרבי השיב לה: לכן אני נותן לו דולר, אך היא עמדה בסירובה ואמרה שתיכף גם הוא יגיע לקחת.

הרבי נסע לאהל. תפילת מנחה 7:13 לערך.

בערב זה נסעו בחורים ע"מ לפרסם הוראות כ"ק אד"ש בנוגע לער"ח ניסן להוספה בתורה תפילה וצדקה - פדיון סעודה א'. ע"פ פסק הרבנים מחיר סעודה א' - כ-3 דולר.

7:05 תפילת ערבית בזאל הקטן.

• יום ראשון, כ"ח אדר •

בחלוקת הדולרים נתנה אשה א' שקית מטבעות לרבי. הרבי לקח מידה וביום המחרת הורה במזכירות לכתוב קבלה (\$3.95) של המרכז ולשלוח לה. לא' שביקש ברכה לילד, השיב הרבי "בקרוב ממש" ונתן לו דולר עבור אשתו. זקן שעמד ליד הרבי בכה כילד קטן עד שהרבי הורה לו להפסיק. לאשה א' נתן הרבי דולר עבור בעלה, והיא אמרה לרבי

תוכן התועדויות אדר"ר תשכ"ה – מיומן ר' מאיר הארליג ע"ה

זה ואחרי זה הי' על ענינים של מגילה וגם ענינים של יהודים עם גוים, ואחרי זה הי' מאמר מת"ש בלילה ההוא, ואחרי זה עוד ענינים וגם מגבית של פורים, אחרי זה הי' [כאשר הלך?] הושיעה את עמך עמד על מקומו.

ש"פ צו

א' וב' הי' המשך על ענינים דפ' צו, ואחרי זה מאמר מענינים של פורים, ואחרי זה עוד ענינים של פורים, גם למה לא עושים בענינים של ופרצת, ואחרי זה על ענינים דויעש אהרן.

ש"פ שמיני

א' הי' שמיני למילואים, וגם ב' הי' המשך ולמה לא עושים ענינים [...], ואחרי זה על לקוטי תורה, ואחרי זה ענינים של מאמר [ב?], ואחרי זה על להבדיל בין וכו'.

ש"פ פקודי

[שיחה] א' וב' המשך על ענינים דלכסף ולזהב ולנחשת, ואחרי זה הי' סיום על חומש שמות מלקוטי תורה, ואחרי זה החל כ"ק אד"ש ניגון שמחה ועשה הרבה עם היד וגם עמד ורקד על מקומו 5 רגעים, הי' פעם הראשונה משמחת תורה. ואחרי זה על ענינים דבכל מסעיהם.

ש"פ ויקרא

א' וב' הי' המשך על ענינים של ויקרא וגם ענינים של וידבר ה' אל משה, וג' הי' בענינים דכ"ה שנה באמריקה, ואחרי זה ענינים של פ' זו בלקוטי תורה, ואחרי זה על פסוק אחרון בפרשה.

פורים

הי' סיום על מגילה והי' ב' שיחות על

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכות

החתן התי' **שמואל הכהן** שיי' **הענדל**

והכלה מרת **רבקה** תחי' **מרגליות**

לקראת נישואיהם בשעטומ"צ,

כ"ד אדר ה'תשפ"ה

שיבנו בית בישראל, בנין עדי עד, על יסודי התורה והמצוה, כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי

תורת החסידות

ויזכו להפיץ את בשורת הגאולה והגואל

מתוך בריאות נכונה ועשירות מופלגה

בטוב הנראה והנגלה

לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

לזכות

החתן הרה"ח **פינחס אליהו** שיי'

והכלה מרת **תמר** תחי'

קרלוס

לרגל נישואיהם בשעטומ"צ, ח"י אדר ה'תשפ"ה

שיבנו בית בישראל, בנין עדי עד, על יסודי התורה והמצוה, כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי

תורת החסידות

ויזכו להפיץ את בשורת הגאולה והגואל

מתוך בריאות נכונה ועשירות מופלגה

בטוב הנראה והנגלה

לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

לזכות

התי' **חיים** בן **עליזה חנה** שיי'

סילבערשטיין

לרגל הבר מצוה

י"ט אדר ה'תשפ"ה

שיגדל להיות חסיד, ירא שמים ולמדן

ויזכה להפיץ את בשורת הגאולה והגואל

מתוך בריאות נכונה ועשירות מופלגה

בטוב הנראה והנגלה

לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

לזכות

החניילת ב"צבאות ה"י

דבורה לאה בת **חי' מושקא** תחי'

שכטר

לרגל לידתה, שושן פורים ה'תשפ"ה

שתגדל לתורה ולחופה ולמעשים טובים

ותזכה להפיץ את בשורת הגאולה והגואל

מתוך בריאות נכונה ועשירות מופלגה

בטוב הנראה והנגלה

לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

לז"ינ

מרת **לילוה**

בת **יונה הכהן ומסעודה**

ע"ה

לרגל היאָרצייט, כ' אדר

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם

בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

תיכף ומיד ממש

לז"ינ

הרה"ח הרה"ח **חיים יונה** שו"ב

בן הרה"ח הרה"ח **יואל** שו"ב

ע"ה

לרגל היאָרצייט, ח"י אדר

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם

בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

תיכף ומיד ממש

לזכות משפחות

שי וברק מיארה, יעקב ואסתר בן איון, אלירן וכן חני זכריה, אושרי ורותם מלכה

שיחיו

להצלחה רבה ומופלגה

ושיזכו להפיץ את בשורת הגאולה והגואל

מתוך בריאות נכונה ועשירות מופלגה

בטוב הנראה והנגלה

לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכות

הרה"ת יוסף יצחק יהושע שי

אלטאבי

לרגל יום הולדתו המ"ב

ביום כ"ב אדר תהא שנת פדות המשיח

לשנת הצלחה בגשמיות וברוחניות

ויזכה להפיץ את בשורת הגאולה והגואל

מתוך בריאות נכונה ועשירות מופלגה

בטוב הנראה והנגלה

לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכ"ר

יה"ר שיראה רוב נחת מתלמידיו,

חסידיו ושלוחיו ומכלל ישראל

ותיכף ומי"ד ממ"ש נראה בעיני בשר

בקיום נבואתו העיקרית – בשורת הגאולה –

"לאלתר לגאולה" ו"הנה זה משיח בא"

ובעגלא דידן יתגלה לעין כל

ויוליכנו קוממיות לארצנו הק'

ויבנה ביהמ"ק במקומו ויקבץ נדחי ישראל

בגאולה האמיתית והשלימה

נאו מי"ד ממ"ש ממש!

לזכות

מנחם טובי' בן שטערנא

הינדא יוכבד בת חייענא רחל

וילדיהם:

עוזיאל, יהושע, רבקה דינה, טויבא,

פינחס מענדל, שרה אסתר,

ראובן צבי יהודה, חיים יעקב

שיחיו

שיזכו להפיץ את בשורת הגאולה והגואל

מתוך בריאות נכונה ועשירות מופלגה

בטוב הנראה והנגלה

לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

לזכות

חיילי בית דוד

תלמידי התמימים השוהים

ב-770 – בית חיינו – בית משיח

להצלחה רבה ומופלגה בכל עניניהם

מתוך הרחבה ומנוחת הנפש

לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ובפרט בהענין הכי עיקרי שהזמן גרמא

בקבלת פני משיח צדקנו –

כ"ק אדמו"ר שליט"א

יחד עם כל בני ישראל שליט"א

בכל מושבותיהם

תיכף ומי"ד ממ"ש, נאָו!